

[Indenrigsministeren.]

der sker en Nedsættelse af Ejendomsskatterne for Landkommunernes Vedkommende, naar man regner Landkommunerne isoleret, altsaa som en Gruppe. Der sker en Nedsættelse paa 4 Mill. Kr. ved, at Deltagelsen i Rets- og Politivæsenets Udgifter ophæves, og paa Sygehusudgifterne med op imod 6 Mill. Kr.; dernæst sker der en automatisk Nedsættelse gennem Udligningsordningen ude i Sognekommunerne paa 12 Mill. Kr., i alt en Nedsættelse paa 22 Mill. Kr. De nye fælleskommunale Ejendomsskatter vil i Landkommunerne indbringe 14,6 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, at der sker en betydelig Nedsættelse for Landkommunerne som Kommunegruppe, som Helhed, medens der selvfølgelig paa andre Punkter, for Byernes Vedkommende, sker Forhøjelse i Ejendomsskatterne. Men det er klart, at for de enkelte haardt tyngede Kommuner ude i Landdistrikterne er Betydningen heraf langt større, end det faar Udtryk ved den samlede Nedgang paa 7 Mill. Kr., idet Nedsættelsen sker for Landkommunerne som Helhed, medens der inden for Kommunerne sker Udligning, saaledes at Nedgangen i dem med de højeste Ejendomsskatter vil være større, end dette Tal er Udtryk for. Der findes jo nemlig Landkommuner med overordentlig ringe Ejendomsskatter, som vil faa nogen Forhøjelse. Der er Landkommuner, som har en saa meningsløst lav Ejendomsskat som ca. 1½ pro mille, medens andre har en Ejendomsskat paa 30 pro mille. Jeg synes, at det ærede Medlem ud fra sine saglige Interesser burde være den bedste Støtte for mig i Bestræbelserne for at gennemføre en Udligning paa dette Omraade, og jeg beklager ganske overordentligt, at det ærede Medlem ikke har kunnet holde denne saglige Linie.

Det ærede Medlem hævdede, at det kun drejede sig om godt en halv Snes Millioners Flytning til Kommunegrupperne ude i Landet, idet det ærede Medlem føjede til, at der ikke forelaa Muligheder for at beregne, hvad der vil ske inden for Kommunegrupperne. Ja, men det berettiger virkelig ikke til at se bort fra, hvad der sker i Kommunegrupperne. Det ærede Medlem kan ogsaa se i de Oplysninger, der foreligger i Bilagene, hvordan meget betydelige Forskydninger finder Sted fra de fuldkommen urimelige Skattely, der ogsaa findes inden for Landkommunerne; der er f. Eks. Hørsholm, som efterhaanden har udviklet sig til et fuldkomment Stutteri for Millionærer. Det maa være saadan, at enhver forstaar det uholdbare i, at de allermest velhavende

samler sig inden for en lille begrænset Del af Landet, og forstaar, at de ikke skal kunne undslaa sig for at opfylde de almindelige Borgerpligter. Dette bør det ærede Medlem tage med i sine Betragtninger over for Offentligheden og gøre opmærksom paa, at der inden for Landkommunegruppen foregaar en saadan Udligning, hvad igen vil sige, at de haardest ramte af Landkommunerne lettes derigennem.

Jeg beklager endnu en Gang overordentligt, at Venstres ærede Ordfører, som selv er Kommunalmand, ikke har kunnet gaa med til dette Forslag, for i Virkeligheden aandede hele det ærede Medlems principielle Udtalelser en anbefaling af en Udligningsordning af den foreslaede Karakter. Det er ogsaa unaturligt, at det ærede Medlem som Formand for Sogneraadsforeningerne ikke her i Rigsdagen kan støtte mig i de Bestræbelser, der udfoldes paa disse Omraader, og det er saa meget mere beklageligt og urimeligt, som det ikke hænder en eneste Gang, naar jeg kommer ud til Møder eller paa anden Maade færdes i Landet, at det ærede Medlems Fæller inden for de danske Landkommuneraad og hans Partifæller da ikke kommer til mig og udtaler deres Forundring over, at netop Venstre ikke vil være med til at gennemføre en saadan Ordning, og at man slet ikke forstaar, at dette Parti vil stemme imod et saadant Forslag.

Naar jeg dernæst vender mig mod Ordføreren for Det konservative Folkeparti (H. Chr. Petersen), maa jeg ærlig talt tage Tingene paa en anden Maade. Jeg tror, man kan sætte som Motto over Indgangen til en Tale til den ærede Ordfører, at her lades Haabet ude. Over for saa megen Ensidighed tror jeg ikke, Taleformaaar noget. Den ærede konservative Ordfører talte om Problemet Udligning som noget, den danske Regering nærmest havde udspuleret i al sin Ondskab, som noget i den Grad ødelæggende for Landet, som i den Grad undergravende al sund Økonomi! Og dog er Forholdet det — hvad det ærede Medlem umuligt kan kende noget til, at dømme efter hans Tale —, at hele Vest- og Nordeuropa for Tiden behandler disse Spørgsmaal, enten drøfter dem, som vi gør det her, eller har gennemført Udligningsordninger forlængst, ja, det er et saa stort Problem inden for de nordiske Lande, at man endogsaa sætter Spørgsmaalet paa Dagsordenen for Interparlamentarikernes Møde, naar de mødes her i København. Det er Problemer, der optager Kommunal-mænd og Statsmænd i talrige Lande. Gaa til England — England, hvor Kommunerne